

MARIBORSKI DELAVEC

Političen list.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 5.50 mesečno, četrtletno K 16.50.

Ce si pride naročnik sam v upravništvo po list: Mesečno K 5.—. — Inserati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik po 5. uri popoldne z datumom drugega dne.

Posamezna številka stane 30 vin.

Uredništvo in uprava:

Narodni dom (vhod iz Kopališke ulice)

Telefon št. 242.

Ne udajmo se!

Pred par dnevi so italijanske čete zasedle Beljak in Vrbo, Št. Vid in Feldkirchen. To Italijanom ni bilo dovolj. Na vsak način hočejo zadostiti svojim imperialističnim težnjam ter zasedi kolikor mogoče našega slovenskega ozemlja. Trst, Istra, Goriška, velik del Kranjske in zdaj še del Koroške — vse to naj izgine v nenasitnem žrelu italijanskem.

Včerajšnje nemškouradno poročilo pa že pravi, da je italijanska delegacija v Parizu dosegla, da se morajo jugoslovanske čete umakniti provizorično na južno mejo celovške kotline, nemškoavstrijske čete pa na severno mejo te kotline. Kontrolo nad celovško kotlino pa prevzamejo za dobo šestih mesecev aliirane in asociirane države.

Nemški listi odkrito priznavajo, da je ta čin delo in uspeh Italijanov in se jim za to zahvaljujejo. V duhu že stvarjajo zvezo med Italijo in Nemško Avstrijo, ker gospodarska in politična premoč itak mora zblížati Italijo in Nemško Avstrijo. Kakšna je ta gospo-

darska in politična premoč, vemo prav dobro. Italija je bila že od nekdaj gospodarsko zelo na slabih nogah. Nakazana je bila večinoma na uvoz najpotrebnejših stvari, izvažala je pa ljudi, ki jih ni mogla doma preživljati. Politično je pa prišla še le zdaj v veljavo, ko je po zaslugi jugoslovanskih in čeških polkov zmagala. Bodočnost Nemške Avstrije v gospodarskem oziru smo že opetovano orisali. Danes se lovi kakor potapljaajoči za vsako biljko. Politična premoč njena se pa najlepše zrcali v zadnjih dogodkih, kjer se morajo za nadvlado streljati in moriti.

Morda pride do ožje zveze med Italijo in Nemško Avstrijo, toda to zvezo bodo ustvarili oni elementi, ki so na Dunaju v devetem okraju pobijali policaje, pristaše socialnodemokratske vlade in ki so iste dni v Milanu vpili »Dol s kraljem«. To bo tista politična premoč, ki bo zblížala Italijo in Nemško Avstrijo. In takrat svet četvorice ne bo ukazal — do sem in ne dalje. Komunistični val, ki drvi z Ogrske čez Dunaj, Nemško Avstrijo v Italijo, bo na mah uničil vse one imperiali-

stične težnje Italije. In tedaj bodo še le Italijani videli, kakšne gade so na prsih redili, ko so se vezali z Nemško Avstrijo in Ogrsko proti Jugoslaviji in češkoslovaški republikli.

Žalost in srd obenem navdajata naša srca, ko vidimo, kaj delajo v Parizu z našim narodom. Stoletja in stoletja smo trpeli pod tujim nemškoavstrijskim jarmom. Težki so bili okovi, ki smo jih morali nositi. Toda nosili smo jih, ker smo vedeli, da pride trenotek, ko jih bomo razbili, razdejali. Zavedali smo se, da imamo tam na jugu brata, ki je tudi ječal v tujih spolah, ki jih je pa z orožjem v rokah razsekal. Na tega brata, na junaka Srba in pa na svojo moč smo se zanašali. In prišel je zaželjeni trenotek. Prišla je osvoboditev. Zasijalo nam je solnce svobode — toda samo za en hip. Prepričani smo bili, da se je svetovna vojna bila za pravico in da bo tudi naš jugoslovanski narod deležen te pravice, ki naj bi vstala iz krvi milijonov in milijonov človeških žrtev, iz grobelj in razvalin tisočerihi mest in vasi, iz solz milijonov vdov in sirot.

Veliki mogul.

Angleški spisala A. K. Green.
(Dalje.)

(12)

Tretje poglavje.

Mislila sem, da se bom onesvestila in da bo srce prenehalo biti, ko sem zrla na diamant, ki je ležal pred nami na tleh — kakor na groznega sovražnika, ki me je hotel oropati življenja in časti.

„S tem nimam ničesar opraviti“, sem izjavila jezno. „Jaz nisem vtaknila rokavic v svojo torbico; tudi nisem vedela, da je bil diamant v njih. V prvem razburjenju mi je postalo slabo in —“

„Gotovo, gotovo, vsaj vem to“, me je prijazno prekinil nadzornik. Kar najmanj ne dvomim o vaši nedolžnosti. Menim, da bi bilo boljše, gospodična Van Arsdale, da vas zdaj spremi vaš stric domov. Skrbel bom za to, da ne bo nikogar v veži, ko pojedete proč. Jutri zjutraj bi rad še enkrat govoril z vami, toda za danes ponoči vam nočem delati nobenih neprilik več.“

Kot odgovor sem zmajala z glavo. Čutila sem, da bi potrebovala več poguma, če bi hotela zdaj oditi, nego pa ostati. Odločno sem pogledala nadzorniku v oči ter mirno izjavila:

„Če je dobro ime gospoda Duranda na ta ali oni način ogroženo, ga nočem zapustiti. Popolnoma sem prepričana o njegovi nedolžnosti, četudi vi še tako dvomite o tem. Ni bila njegova roka, marveč roka mnogo manj nedolžnega, ki je vtaknila ta diamant v torbico.“

„Ali mislite, gospodična? Ne bodite preveč o tem prepričani! Boljše bi bilo, da se že zdaj vmislite v položaj. Lažje bo za vas in koristnejše zanj.“ —

S temi besedami je pobral diamant.

„Vsaj so vedno trdili, da je kamen pravi čudež“, je vskliknil. „Zdaj, ko sem videl ta kamen, se ne čudim znanim povestim o ljudeh, ki so tvegali svoje življenje in svojo čast za diamant! Če bi se vsaj kri ne prelila zanj!“

„Stric, stric!“ sem glasno vzdihnila v svoji tesnobi.

Več nisem mogla izpregovoriti, toda za strica je bilo dovolj. Prvič je izpregovoril ter prosil, naj se nama da prosta pot. Ko je nadzornik odhitel, da ugoditi njegovi prošnji, me je stric objel ter se trudil, da bi mi s pravnimi besedami skrajšal čas. Tedaj sva zaslišala kratek pogovor v hodniku, in notri je prišel gospod Durand, neposredno za njim pa nadzornik.

Najprvo ni pogledal mene, marveč torbico, ki sem jo imela zopet obešeno na roki. Ko sem to opazila, se mi je zdelo, kakor da se podira moja notranjščina ter zasipa moja srečo pod svojimi razvalinami. Toda moje obnašanje se ni izpremenilo, kajti ko je zagledal moj pogled, je videl nekaj v njem, kar je povzročilo, da je stopil nazaj ter z nekako jezo zrl svojemu spremljevalcu v obraz.

„Vi ste govorili z njo“, mu je jezno očital. „Morda sta še več storili. Kaj se je tu zgodilo? Mislim, da imam pravico, to vedeti. Vsaj ničesar ne ve, gospod nadzornik. Zakaj ste jo sem zaprli, z vprašanji mučili in jo dovedli tako daleč, da me gleda s takim pogledom, čeprav vaš sum napram meni ni upravičen, kakor tudi oni ne proti šestim ali sedmim drugim! Da sem bil tako slaboten ali nesrečen, biti par minut pri nesrečni ženski v alkovnu, predno je umrla, to vam zadošča, da uničite mlado deklico?“

„Najboljši odgovor na to vam morda da gospodična Van Arsdale sama“, je mirno odgovoril nadzornik. „Kar ste vi povedali, je morda vse, kar imamo proti vam, toda ni vse, kar imamo proti gospodični Van Arsdale.“

(Dalje prihodnjik.)

Toda vidi se, da nam nočejo deliti pravice. Nobenega naroda, ki se je udeleževal te svetovne morije, nočejo tako poteptati, tako razrezati kakor ravno naš jugoslovanski narod. Iztrgati nam hočejo najboljše ude našega telesa ter iz nas napraviti hromca, ki se ne bo mogel gibati.

Toda ne udajmo se! Združimo v tem zadnjem trenutku vse svoje sile. In, četudi morda za hip podležemo, zmagali bomo.

Odgovor antante na nemške protipredloge.

Versailles, 16. junija 1919.

Danes ob 17. uri zvečer se je izvršila v hotelu »de Reservoir« izročitev odgovora aliiranih in asociiranih držav na nemške protipredloge.

Generalni tajnik Dudasta je izjavil, nemška delegacija mora v roku petih dni, vračunši dan izročitve, izjaviti, ali hoče mirno pogodbo podpisati ali ne.

Generalni ravnatelj Simon je odgovoril v imenu nemške mirovne delegacije in nemške vlade v Weimarju, da je rok petih dni prekratko odmerjen. Po naročilu državnega ministra za zunanje zadeve grofa Brockdorff-Rantzaua izjavlja, da si nemška vlada in nemška mirovna delegacija pridržita pravico, zahtevati, da se rok podaljša.

Dudasta je odgovoril, da bo to izjavo sporočil aliiranim in asociiranim vladam.

Ceremonija izročitve je trajala sedem minut. Kratko pred 9. uro je prišel Dudasta še enkrat v Versailles ter sporočil generalnemu ravnatelju Simonu, da so aliirane in asociirane vlade izjavile, da hočejo rok podaljšati za 48 ur.

Gen. ravnatelj Simon je izjavil, da se hoče držati roka, vendar bo pa še le nemška vlada končno odločevala in ta bo sporočila aliiranim in asociiranim vladam, če se more držati roka sedmih dni.

»Reuter« poroča iz Pariza: Odgovor se pričinja z nekakim uvodnim pismom, v katerem je rečeno: V obeh aliiranih in asociiranih držav je bila vojna največji zločin proti človeštvu, ki se je kedaj izvršil. Nemčija je dala svoji uboglivi zaveznici pogum, da je Srbiji vojno napovedala. Pismo potem našteva nemške zločine in pravi: Nemčija mora na se vzeti, da bo to zopet popravila. Pismo potem nadaljuje: Aliirane in asociirane države so vse potrebno storile, da se zopet ustanovi poljska država z varnim dohodom k morju. Režim glede saarške kotline ostane 15 let. Aliiranci so prepričani, da domačini nemških kolonij nikakor ne žele, da bi se zopet vrnili pod nemško vlado. Pismo pristavlja: Če bodo Nemci dokazali, da nameravajo izpolniti mirovne pogoje, tedaj bo prej mogoče, izpopolniti zvezo narodov s tem, da se pri-pusti Nemčiji. Glede nemških obdolžitev proti blokadi pravijo: Blokada je bila vedno zakonito priznano sredstvo vojskovanja.

Odgovor aliirancev na nemške pripombe pojasnjuje, da ni v nemški spomenici ničesar, kar bi omajalo prepričanje aliirancev, da je bila neposredni vzrok vojne dobro premišljena odločnost odgovornih oseb, s silo dovesti do re-

šitve evropskega vprašanja, če treba, z vojno. Aliiranci menijo, da je kaznovanje opih, ki so predvsem za to odgovorni, zahteva pravičnosti. Nemčiji se boče dovolilo, da bolj polagoma zmanjša svojo armado, nego je bilo dozaj določeno. Nemški protipredlogi zaradi brodovja ne morejo priti v poštev. Kar se tiče odškodnine, tedaj more Nemčija ponuditi pavšalno vsoto za pokritje celote ali enega dela svojih obveznosti.

Na koncu pravijo: Ta nota in priloženi dokument pomenjata zadnjo besedo aliiranih in asociiranih držav. Vstrajajo na načelih pogodbe, vendar so pa dovolili precejšnje koncesije o uporabi. Vsled tega pričakujejo tekom petih dni od nemške delegacije izjavo, da hočejo podpisati pogodbo tako, kakor je danes. Če pride do te izjave, tedaj se bo takoj podpisal mir v Versaillesu. Nasprotna izjava pa pomenja odpoved premirja, in vevlasti bodo storile one korake, ki jih smatrajo za potrebne, da se izpolnijo pogoji.

Političen pregled.

Prva jugoslovanska zadržna skupščina v Beogradu. V soboto, dne 14. junija ob 9. dopoldne se je otvorila v Beogradu prva jugoslovanska zadržna skupščina. Vršila se je v dvorani druge beogradske gimnazije. Vlado so zastopali ministri: Šefkija Gluhić, dr. Kramer in dr. Poljak. Delegate je odposlalo vseh 12 zadržnih zvez iz kraljevine SHS. Zvezo slovenskih zadrž zastopa poslanec Ribnikar, Zadržno zvezo v Celju inspektor Štubler, Zadržno zvezo v Ljubljani pa ravnatelj Kralj. Navzočih je bilo tudi večje število poslancev vseh strank. Shod je otvoril nestor srbskih zadržarjev profesor Sima Lozanić nakar je pozdravil zadržarje kmetiški minister Šefkija Gluhić, ki je obenem predložil skupščini zadržni program svojega ministrstva. Stvarnim in velezanimivim izvajanjem kmetiškega ministra je sledila burna pohvala. Zadržni program obsega sledeče glavne točke: ugotovitev in nadomestitev vojne škode zadržarjem in obnova zadržnega dela vobče; organizacija zadržnih strank v Makedoniji, Črni gori, Bosni, Hercegovini, Vojvodini, Medjimurju in Prekmurju; ustvaritev centralnih organizacij, posebno centralno zadržno banko; centralne nakupne in centralne prodajne zadržne; reorganizacija zadržnih zvez v duhu naroda, oziroma teritornega organizatornega načela; koncentracija zadrž v Sloveniji; dolžnost države napram zadržništvu. — Nato se je izbrala posebna deputacija, ki se je poklonila v nedeljo popoldne regentu. — Sledi ustanovitev »glavnega zadržnega saveza v kraljevini SHS«, kojega naloga je interesno zastopstvo zadržarstva in revizija zadržnih zvez. V odbor so bili izvoljeni med drugimi: dr. Novak, dr. Korošec, dr. Božič in ravnatelj Kralj, v nadzorstva pa: prelat Kalan, dr. Mohorić, dr. Kersnik in Sušnik. Za predsednika »Glavnega saveza« je izvoljen dr. Korošec, za častnega predsednika pa Sima Lozanić. — V nedeljo, dne 15. junija dopoldne se je razpravljalo o predmetu »Narodna prosveta«. Referat je podal dr. Prevaldi (Split). V debati so govorili: dr. Franjš iz Zagreba, dr. Sardelić iz Dubrovnika, profesor Ratković kot zastopnik ministra prosvete, Kosta Glavinić iz Beograda in poslanec Adolf Ribnikar. Popoldne istega dne sta bila v razpravi dva vrlo važna predmeta: obdačenje zadrž, referent Avramović, ki je izvoljen za upravnika (ravnatelj) »Glavnega zadržnega saveza« in izseljeniško vprašanje, referent Lufif. Obe predavanji sta bili sprejeti z največjim odobravanjem in zanimanjem. O izseljeniškem vprašanju se debata v pondeljek nadaljuje. Število navzočih zadržarjev je bilo 80 iz cele države.

Francoski list o Koroški. General de Lacroix piše 10. t. m.: Avstrijske čete so bile začele boj z jugoslovanskimi na koroški fronti med Beljakom, Celovcem in Mariborom. Jugoslovanske čete so bile prisiljene, umakniti se, in

Avstrijci so bili zavzeli vrhove Karavank, ki so tvorile bivšo korotansko mejo. Prikazali so se celo preko Ljubeljskega prelaza in na poti iz Celovca v Kranj. Glas je šel o nedavni zasedbi Celovca po Jugoslovanih, a vest še ni potrjena. Katera stranka je začela sovražnosti? Verjetno je, da ni mogla nobena čakati križem rok na odločitve mirovne konference, ki se v ostalem še ni izreкла. Bodi temu karkoli, treba je pripoznati vestnost, s katero skuša konferenca najbolje rešiti vprašanje novih granic in združiti koristi vojaške varnosti v novih državah z narodopisnimi razmerami v teh pokrajinah, kjer se dotikata naroda različnega plemena in jezika. Nočem po egati predaleč; kakorkoli pa so zanimivi plemenski razlogi, vendar bi ne imeli popolnoma prevladovati. Nova jugoslovanska država mora namreč imeti na tem delu svoje meje potrebne vedno vojaška jamstva. Poglejmo samo pazljivo na zemljevid in pre-pričamo se, da je možno spojiti oba vidika. Od Rožka do Dravograda, depresija Vrbskega jezera in dolina Krke, če bi se določile kot meja, bi odgovarjale temu namenu.

Dnevne novice.

Kraljev god. Dne 29. t. m. praznuje kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev svoj prvi god v novi svobodni državi Jugoslaviji.

Kaj pa to? Zadnji »Slov. Gospodar« poroča, da je okrajno glavarstvo podelilo Karlu Schneppljerju v Čirknici obrtno pravico za trgovino z vinom, pivom in sadjevcem, ter pristavlja, da je Schneppler Südmarkin naseljenec iz Würtemberga. V tem oziru pa pač zahtevamo točnega in hitrega odgovora.

Kje je prostor za katoliškega kmeta. Zadnji »Slovenski Gospodar« pravi, da za katoliškega slovenskega kmeta ni prostora v Jugoslovanski demokratični stranki, ki ima med svojimi poslanci tudi katoliške duhovnike. Na drugi strani pa pozdravlja isti list oziroma širši odbor Slov. Kmečke Zveze brate Hrvate in Srbe, ki so vendar pravoslavni in ne katoliški, kot politične tovariše in sodelovalce. Ne vzbujajmo spominov iz preteklih dni, če ne bomo pričeli navajati cele članke, ki so vse prej nego katoliški in jugoslovanski.

Hočemo značajeve. »Slovenski Gospodar« se silno huđuje, ker smo povedali svoje mnenje o nanovo ustanovljeni »Jugoslovanski kmetijski stranki.« Menda imamo vendar še pravico izražati svoje mnenje. Vsa stvar ima pa drugo stran. »Slovenskega Gospodarja« skrbi ta nanovo ustanovljena kmetijska stranka. Kar imasta pa s to skupaj, se naj le med seboj pomenita.

Lepa družba. V odboru za proslavo priklonitve Maribora sedita raven nemških trgovcev itd. tudi dva znana gospoda: denuncijant slovenskih kranjskih dijakov, profesor Capuder in obćudovalec kulture, katero je med vojno razširjal »Marburger Zeitung«, gimnazijski ravnatelj Tominešek, včasih tudi »Tominschek«.

Odslovljeni javni nameštenci. Po naredbi poverjenišva za notranje zadeve je snatrati odslovljene javne nameštence nemške in madžarske narodnosti, ki so bili pristojni v kako občini v območju deželne vlade za Slovenijo le na postavi svojega poklica, za inozemce. To bo ugodno vplivalo tudi na stanovanjsko vprašanje, kar se bode vsi odslovljeni uradniki kot inozemci morali umakniti našim uradnikom.

Višji šolski svet. V III. redni seji Višjega šolskega sveta dne 12. junija 1919 so se stavili predlogi poverjeništvu v osebnih srednješolskih zadevah. Oddalo se je več stalnih učnih mest, upokojilo več učnih moči, oddalo stalno mesto šolskega sluga na moškem učiteljskem v Mariboru. Krajna občina Hrastje Mota se prešola iz šolskega okoliša kapelskega v šolski okoliš Volčja vas. Na osemrazrednih ljudskih s 6. razredom dalje in na meščanskih šolah v Ljubljani se uvode srbo hrvaščina kot obvezen predmet; sistemizirata se dve učni mesti na I. dekliški ljudski šoli v Ljubljani za pouk v srbo hrvaščini na dekških in dekliških osemrazrednih ljudskih in meščanskih šolah v Ljubljani. Poroča se o uspehu ureditve učiteljskih plač v območju deželne vlade za Slovenijo in se onim, ki so jim bili poverjeni posli ureditve, izreče

priznanje in pohvala. V obmoku policijskega rajona v Ljubljani se zaključila šolsko leto za srednje, meščanske in ljudske šole istočasno. Razpravljalo se je o predlogu na poverjeništvu, naj se preosnuje državna gimnazija v Novem mestu v realno gimnazijo. Prepresa se predlag na poverjeništvu o enakopravnosti hosiitantk na srednjih šolah z rednimi učenci. Potrde se sklepi učiteljskih zborov o izključitvi nekaterih dijakov.

Italijani demonstrirajo z Nemci. 15. t. m. se je vršilo v Beljaku protestno zborovanje proti mirovnim pogojem, ki jih je predložila antanta Nemški Avstriji. Govoril je seveda tudi Schumi, ki je pozdravljal Italijane. In kakor konstatira dunajski korespondenčni urad, so se tega protestnega zborovanja udeležili tudi številni italijanski vojaški.

Društvo „Deutscher Sprachverein“ v Mariboru — razpuščeno. Poverjeništvu za notranje zadeve je razpustilo to društvo, ker njegov statutarčen namen ni v skladu z novim državnim ustrojem.

Umrli so v mariborski vojaški bolnici št. 1 vojaka Franc Zolman in Matija Kutin; Fani Hrasnik, posestnica, Koroška cesta 64; Notburga Wogg, zasebnica, Koroška cesta 46; Adolf Binder, višji orožni mojster v p.

Izpred sodišča.

Iz porotne dvorane.

V torek, dne 17. junija.

Uboj zaradi stanovanja.

Miha Kampl, 38 let stari črevljar na Bregu pri Ptujju je bil znan kot silno nevaren in silovit človek. Čeravno še ni dosegel Metuzalemove starosti, je bil zaradi različnih deliktov že 20 krat kaznovan, predvsem zavoljo pretepa, težke telesne poškodbe in tatvine. Iz tega vzroka ga tudi nikjer niso radi videli v stanovanju. Najnazadnje je stanoval s svojo rodbino v hiši Martina Ogrinca na Bregu, kjer sta stanovala tudi zakonska Imenšek. Ogrinc je Kamplu odpovedal stanovanje, ki ga Kampl dolgo ni mogel najti. Zvedel je za stanovanje v hiši Jurija Hazemali v Skorbi, ki pa mu je rekel, naj pride 7. februarja še enkrat vprašat. Kampl je to tudi storil, a Hazemali je medtem zvedel, kako pisano preteklost ima Kampl, da je silovit in nepošten človek, in mu stanovanja ni hotel dati v vajuem.

To je Kampla zelo razjezilo. Mislil je, da ga je spravila ob stanovanje pri Hazemaliju njegova soseda Marija Imenšek. Podal se je v neko gostilno na Bregu, kjer je našel družbo, v kateri je igral karte. Pri tem je precej pil in postal tako nadležen in siten, da so ga ob 8. uri zvečer vrgli na cesto. Kampl je šel domov in se na surov način lotil svoje žene, zahtevajoč od nje puško, ki jo je imel v stanovanju spravljeno. Žena se ga je zbala in zbežala pred njim k sosedovim. Kampl pa je poiskal svojo puško sam in se podal z njo pod okno Imenškovega stanovanja. Zakonska Imenšek sta že spala. Ko sta slišala pred oknom korake, sta se prebudila in Marija Imenšek je dvignila nekoliko glavo. V tem trenutku pa padeta dva strela, ki ju je Kampl oddal iz svoje puške v smeri proti postelji zakonskih Imenšek: eden strel je zadel Marijo Imenšek v glavo.

Mož Marije Imenšek je takoj napravil luč in je videl, da leži žena v krvi. Poklicali so sosedo in brata vstreljene, zdravnika klicati pa ni bilo več potrebno, kajti Imenškova je umrla par trenutkov po strelu.

Miha Kampl se je s puško odstranil od okna. Po polnoči je prišel zopet k oknu in vprašal v sobi se nahajajočega brata ustreljene, kaj da imajo. Ta mu je odgovoril, da je on ustrelil njegovo sestro. Kampl je na to odvrnil: »Joj, kaj sem sedaj napravil, jaz sem se že bal, da ne bi ustrelil Andreja (t. j. moža ustreljene)!«

Obtoženec Kampl v preiskavi ni tajil dejanja, ampak se ni hotel več natančno spominjati. Spominjal se je še pač, da je

iskal stanovanje, popival v gostilni in igral karte, da so ga iz gostilne vun vrgli in da je z ženo govoril, da ni dobil stanovanja in da mora biti sedaj vsega konec, tudi njega. Kaj se je potem zgodilo, baje ni več vedel, samo na to se je še spominjal, da je oddal dva strela in šel po cesti naprej.

Danes pri razpravi pa se je Kampl delal, da je pozabil še to, na kar se je v preiskavi še spominjal. Pa to je staremu grešniku malo pomagalo. Saj je on sam, ko so ga prvič pripeljali pred preiskovalnega sodnika, rekel, da je streljal zaradi tega, ker mu je Imenškova delala težave pri iskanju stanovanja.

Porotniki so vprašanje na hudodelstvo uboja z 10 glasovi potrdili in Kampl je bil nato obsojen na 5 let težke ječe, poostrene s trdim ležiščem in postom vsakega četrta leta.

Zadnje vesti.

(Posebna telefonska in brzojavna poročila „Mariborskemu delavcu“).

Mobilizacija na Poljskem.

Mor. Ostrava, 16. junija. (ČTU). Kakor poroča »Illustrowany Kurier Codzieny«, je včeraj izdal državni šef Pilsudski dekret glede naborov nadaljnjih letnikov na Kongresnem Poljskem, ki se prične 24. junija.

Klofač ostane.

Praga, 17. junija. Predsednik Masaryk ni sprejel demisijske ministra Klofača.

Svet četvorice izgublja vpliv.

Curich, 16. junija: V pariških konferenčnih krogih vlada, kakor poročajo dobro informirane osebnosti, velika nervoznost. Neki ugleden diplomat je izjavil, čim dalj traja konferenca, tim bolj se čutijo difference med velikimi in malimi državami. V zadnjem času je svet četvorice bistveno izgubil na avtoriteti, posebno ker mu očitajo, da po nepotrebnem zavlačuje dela in da ni orientiran v važnih vprašanjih.

Žrtve na Dunaju.

Dunaj, 17. junija. Število mrtvih pri demonstraciji se je zvišalo za 18, ranjenih za osemdeset.

Nemški mirovni delegatje obmetani s kamenjem.

Versailles, 16. junija. Člani nemške mirovne delegacije so se danes zvečer v spremstvu velikega števila strokovnjakov odpeljali s posebnim vlakom iz Versaillesa v Weimar, da se tam posvetujejo in sklepajo z nemško vlado in nemško narodno skupščino o odgovoru aliiranih in asociiranih držav na nemške protipredloge. Na njihovi vožnji iz hotela »de Reservoir« na koločvor Noisy les rois jih je množica ljudij obmetala s kamenjem. Pri tem so bili štiri člani lahko ranjeni. Demonstracije množice so trajale cel večer in so se poostrele, ko so se člani delegacije pokazali na cesti med hotelom »de Reservoir« in hotelom »Vatel«.

Bela Kun se hoče pogajati.

Praga, 17. junija. (ČTU). Bela Kun je odgovoril na noto Clemenceau, da je nemogoče v tako kratkem času izprazniti ozemlje in prosil Clemenceaua, naj odredi, da pošlje češko-slovaško in rumunsko vojno poveljstvo svoje in italijanske delegate v svrhu dogovora glede izpraznitve ozemlja.

Trdnjava Kronstadt gori.

London, 17. junija. »Daily Mail« poroča iz Helsingfors, da trdnjava Kronstadt gori in da so nekateri forti že razobesili belo zastavo. Tudi sedem bolševiških bojnih ladij je razobesilo belo zastavo in se hočejo udati angleškemu brodomu.

Reka. — Armada pesnika.

Lugano, 16. junija 1919. Italijanski narodni svet na Reki je sklenil organizirati armado. Stroški za to naj se pokrijejo s tem, da se izda za 100 milijonov lir zakladnih listov. Italijanski pesnik Benelli, ki je dobil

na Reki občinsko pravico, je bil imenovan za poveljnika. Nadalje ukazuje narodni svet, da morajo sodišča razsojati v imenu Viktorja Emanuela III.

Zveza ogrskih bolševikov z ruskimi

Bukarešt, 17. junija (Tel. komp.) Rumunski tisk urad poroča: Rumunske čete so v bližini Žalove prisilili ruski zrakoplov, ki je bil namenjen na Ogrsko, da se je sputil na tla. Zaplenili so veliko množino letakov, pisem in večji znesek rubljev, ki ga je poslala moskovska sovjetska vlada na Ogrsko. Pri tej priliki se je dognalo, da je Ogrska v vedni zvezi z Moskvo in da prejema instrukcije od sovjetske vlade.

Če Nemčija ne podpiše.

Lyon, 17. junija 1919. Amerikanska poročila pravijo, da so se aliiranci odločili, v najkrajšem času Nemčijo potaziti, če ne sprejme mirovnih pogojev in če bi skušala zanesti med aliirance razpor. Izvršen je splošen načrt za ugonobitev Nemčije. Angleška blokada bi učinkovala od severa, čete aliirancev od zahoda, Čehoslovaki, Švedi in Poljaki od vzhoda, tako da bi bila Nemčija obkoljena od vseh strani. Armade aliirancev bi štele en milion mož. Temu nasproti more Nemčija postaviti kvečjemu pol milijona mož. Berolin morajo zasesti kot potreben operacijski cilj. Glavni cilj aliirancev je, da zasedejo najvažnejša nemška produkcijska ozemlja in da ločijo Severno Nemčijo od južne Nemčije. Stotisoč mož je namenjenih, da zasedejo Berolin, da zlomijo prusko ošabnost. Desno krilo, obstoječe iz francoskih armad, bi korakalo proti Wurzburgu in Hananu, centum, obstoječe iz šestih ameriških divizij po številu 150.000 mož in francoske šeste in osme armade, naj bi izvršil glavni sunek iz Koblenca in Mainza ter zasedel Mainsko dolino z dotoki Rena pri Frankfurtu. Češkoslovaške in poljske čete naj bi zasedle esenske premogokope. To prodiranje v zvezi z angleško blokado bi v najkrajšem času zlomilo odpor Nemčije.

Češki eksperti v Versaillesu.

St. Germain, 17. junija 1919. Sem so dospeli češki eksperti z izrecno nalogo, da izdelajo češki protiodgovor na nemškoavstrijske note.

Nazadovanje produkcije na Ogrskem.

Budimpešta, 17. junija. (OTKB.) V današnji seji sovjeta je poročal poverjenik za finance Varga o dosedanjem uspehu produkcije in izjavil, da je individualna produkcija na primer v premogokopih nazadovala v primeri z mirnim časom za 50 odstotkov, v primeri z začetkom tega leta za 10 do 30 odstotkov. Tudi v strojni produkciji je nazadovanje zelo veliko. Vzroki nazadovanja so, ker je nehala kapitalistična delavska disciplina, med tem ko se še nova delavska disciplina ni ustvarila, nadalje vsled prenehanja akordov in ker delavci še niso prožeti komunističnega duha, ki zahteva, da vsak toliko dela, kolikor more, čeravno ne dobi več kakor drugi. Temu se mora odpomoči, da se uvedejo premije ali pa zopet akordni sistem.

Razglas.

Vsem branjevcem in prodajalcem na Glavnem trgu na znanje in ravnanje:

Vsled vednih preprirov med posameznimi prodajalci na Glavnem trgu odreja mestni magistrat sledeče:

1. Vsak posestnik stojnice mora vedno na istem mestu ostati, ter ne sme svojevoljno prenesti svoje stojnice.

2. Strogo je prepovedano pomešati se branjevcem med prodajalce iz dežele in nasprotno.

3. Razpostaviti se morajo branjevc tako, da je dohod od vseh strani t. j. po hodniku, kakor tudi naravnost iz Glavnega trga na magistrat popolnoma prost.

Proti vsem tistim, ki se nebi tej odredbi pokorili, bode podpisano oblastvo strogo po zakonu postopalo.

Mestni magistrat Maribor, dne 17. junija 1919.

Vladni komisar:

Dr. Pfeifer, s. r.

MALA OZNANILA.

Dva dobra čevljarska pomočnika
se sprejmeta takoj. Plačilo in pogoji se naj dolo-
ljejo na Janko Prus, Slovenjgradec. 3-3

Ortni koncert

v gostilni

„Maribor“, Grajski trg št. 1
v petek, dne 20. junija 1919 od 17.—21.
ure zvečer.

Vstopnina prosta!

Moški predpasniki iz kopriv . . . K 6.—
Moške hlače iz cajga . . . K 40.—
Deške „ „ „ . . . K 28.—, 30.—, 32.—
Usnjati biči . . . K 2-50
Remenje za cepce . . . K 2-50
Goši za cepce . . . K 2-50
Kose 70—100 cm dolge . . . K 12—15
Brusni kamni za kose . . . K 2-50
Tržne torbice, prej K 8.— sedaj . . . K 2.—
Robci za glavo, rumeni, beli, sivi . . . K 16.—
Oksfordsrajce za dečke od 8—10 let K 45.—
Fino toaletno milo . . . K 4.—, 5-50, 8.—
Pisarni papir v mapah K 1-60, 2-60, 4-50
Črnilo, mala steklenica K 1.—, velika K 1-50
Žnorce za čevlje, rumene in črne . . . K 2-50
Velika izbira: Oksforda, celira, modrog
druka, dvojneg druka itd.

Alojzij Gnušek, komisij. skladišče
Maribor, Glavni trg 6.

Bučno olje
Schichtovo milo
Krušna moka
Polenta moka
Pšenične otrobe
Žveplo za vinograde
Kava

vse po najnižji ceni

10—1

I. Sirk, Maribor
Glavni trg.

Restavracija in hotel
pri „Zamorcu“
(hotel „Mohr“), Maribor

Izborna pristna vina. — Lepe tujske sobe.
— Najboljša jedila. — Klubova soba. —
Prostori vrt.

Za obilen obisk se priporočata

Franc in Pavla Jančer.

K. PIHLER
trgovina z manufaktur. blagom
Maribor, Glavni trg 13

priporočila

svojo veliko zalogo blaga za moške
ženske in otročje obleke, srajce, noga-
vice, predpasnike za moške in ženske.

Vsakovrstno blago za podloge, lepi
svileni in cajgasti robci, žepni robci

Svoji k svojim!

Razpis dražbe.

Med demobilizacijskim blagom v Mari-
boru se nahaja več novih

vinskih stiskalnic

z vsebino koša za 100, 185 in 300 litrov in
več novih

železnih peči

razne velikosti. Pismene ponudbe za nakup
istih je doposlati do 30. junija t. l. na go-
spodarsko komisijo za stvarno demobilizacijo,
odsek v Mariboru.

Prekupovalci so izključeni. Komisija si
pridržuje pravico izbire med ponudniki ne
glede na visokost ponudbe.

Radi ogleda blaga se je prijaviti ob de-
lavnikih med 14. in 18. uro v sobi št. 1 okraj-
nega glavarstva v Mariboru. 2—1

Ing. Křivanec.

Prvovrstno slivovko
Vinsko žganje
Vino, novo in staro

razpošilja vsako množino 3—3

Avg. Štelcer, restavrater
„Narodni dom“, Maribor.

Delo na polju je tu!

Ste že naročili košaro in sedež za voz ter
druge jerbaze za gospodarstvo? Izdeluje jih

„Pletarska šola“ Strnišče pri Ptuj

(10 minut od žel. post. Sv. Lovrenc n. Dr. p.)
Naročite lahko pismeno ali ustmeno v Str-
nišču in v Ptuj v trgovini J. Peteršič. 4-2

Obiskujte

kavarno „Balkan“

na Tegetthoffovi cesti št. 36

(blizu glavnega kolodvora).

Lastnik: Franjo Hendler.

Posojilnica v Mariboru

(Narodni dom)

obrestuje od 1. julija 1919 naprej do preklica hra-
nilne vloge na knjižice in vloge v tekočem računu
brez odpovedi

po 3°/o

proti trimesečni odpovedi

po 3 $\frac{1}{4}$ °/o.

Stanje vlog K 15,000.000.—, lastno premoženje nad
K 600.000.—, osemtrideseto upravno leto.

Vojaške čepice

bojne čepice (sajkače), epo-
lete zlate in srebrne, baržun
v prepisanih barvah, kokarde
za častnike v državni barvi SHS in kokarde za moštvo SHS,
srbske rosete (zvezde), različne borte po predpisih razpošilja
modna trgovina

Zaloga perila za dame, steznikov in
moderčkov.

Zaloga svile za obleke in bluže.
Uzorci na razpolago.

M. BIDOUC, Maribor, Tegetthoffova cesta št. 28